

Holku nejdříve musíte rozmluvit

Autor: Qark

Datum: 28. 09. 2005 16:59

URL: <http://www.qark.net/clanek/holku-nejdrive-musite-rozmluvit>

Až teprve nedávno, na dovolené v zahraničí, jsem si uvědomil, že holky v České republice se bavit moc nechtějí. Oslovíte je, dívají se jinam, balíte je, vymlouvají se. Skoro jsem uvěřil, že je to normální reakce. Reakce, kterou musíte překousnout, a pak to jde dobře. Jenže kdepak, normální to opravdu není. Navíc nejde jen o holky, většina lidí v našem státě se chová stejně a když je oslovíte, tváří se, jako byste je strašně obtěžovali.

Nezapomenu, jak jsem byl třeba tento rok na dovolené v Řecku. Pláž plná nádherných holek, českých holek. Jenže co jim říct? Nebude trapné s nimi mluvit, když se opalují nahoře bez? Nebude to vypadat jako byste po nich jen slintali? Jak začít. Co dělat, když je to skupinka krasavic a vy netušíte jak na ně. Nejlepší asi bude to zkusit. Vstal jsem a šel na to. V nejhorším mě odpálkují. Neznám je, a potom je stejně neuvidím, tak co. Přišel jsem a řekl: „Ahoj.“ Jedno blbé slovo a začaly se dít věci. Holky se chtěly bavit. Nedělaly, že mě nevidí. Nestalo se, že by se se mnou bavila jen jedna a ostatní si šly zaplavat. Kdepak, všechny se pustily do řeči. Povídali jsme si a ony byly vyloženě rády, že se s nimi někdo baví. Rády, že tam nejsou samotné. Chtěly prostě nějakou zábavu a dostaly ji. Já byl jediný, kdo to zkusil a odvážil se. Slyšet od holek: „Tak co kdybychom dnes večer zašli na skleničku.“, je balzám na uši. Úplně cítíte tu energii, tu radost a chuť se bavit.

A pak přijedete zpět do České republiky. Do místa našťvaných lidí. Lidí, co spolu nekomunikují. Do místa, kde vás cizí člověk, který vás někde osloví, neskutečně obtěžuje. Do místa, kde občas při balení musíte doslova přemlouvat a snažit se, aby se s vámi někdo vůbec bavil a neignoroval vás. Přemlouvat, přestože ten člověk zájem má. Jen ho nepochopitelně skrývá. Opravdu zvláštní rozdíl. Rozdíl, který člověku nepříjde, dokud nevycestuje a nevidí to z jiné stránky.

Balení mě baví. Zvykl jsem si, že naše holky vám při prvním oslovení odpoví nejčastěji nějakou hovadinu. Zvykl jsem si, že musíte překonat tuhle základní hranici a pak se z nich stanou normální lidé, kteří se bavit chtějí. Jenže nejprve musíte změnit svůj status z opruzovače na normálního člověka.

V České republice je někdo, kdo osloví jiného člověka, člověkem zavrženíhodným. Starší paní se vás na zastávce autobusu zeptá: „Mladý pane, nevíte kolik je hodin.“ Vy z uší vytrhnete sluchátka, pomyslíte si něco o staré otravné krávkě a na půl huby jí sdělíte čas. Neodíváte se jí do očí, aby po

vás, nedejbože, ještě něco nechtěla.

Stojíte na úřadě s nějakým formulářem. Nejednou vidíte chlápka. Má stejný formulář, jen stojí ve špatné řadě. Všichni kolem si toho taky všimají. Pochichtávají se. „Vidiš toho blbce, Mařenko. Stojí ve špatné řadě.“, slyšíte dvě starší paní štěbetat vám za zády. Nedá vám to a zaklepete muži na rameno a řeknete mu, že stojí špatně. Chlap se na vás ze začátku podívá, jako byste jej chtěli okrást. Lidí kolem jsou naštvaní, že přišli o zábavu. Naštěstí se to chlapovi v hlavě rychle srovná a pochopí, že jste chtěli pomoci. Jenže neví co říct, je to sakra nezvyklé. Tak jen rychle a plaše poděkuje a zařadí se správně. V tom okamžiku vás začne pro jistotu ignorovat, co kdybyste se chtěli ještě o něčem bavit dál.

Lidé jsou tu občas zbytečně uzavření. Možná je to tímto státem, protože se mi zdá, že ti stejní lidé se za hranicemi chovají úplně normálně. Zvláštní, nemyslíte? Pak se můžeme jen divit, že plno holek řekne, že někoho mají, i když to není pravda. Prý obranná reakce. Obranná před čím? Před tím, že chcete komunikovat? Před tím, že jste divní, protože nemlčíte jako všichni ostatní?

Pokud chcete balit holku, musíte se připravit na tuto její „obránnou“ reakci. Nesmíte se nechat odpálkovat první větou a směle pokračovat dál, protože jakmile prolomíte její ochrannou bariéru, začne se s vámi bavit normálně. Plno kluků to vzdá na začátku, protože si myslí, že holka nemá zájem. Vlastně je to stejné, jako byste z fleku šli za neznámou holkou a zeptali se, jestli s vámi nepůjde na kafe. Ve většině případů řekne NE. Jenže kdybyste si s ní ze začátku trochu povídali a zeptali se až pak, máte mnohem větší šanci.

Pokud se necháte zaskočit ze začátku a nevíte co s tím dělat, tak doporučuji k balení nejdříve místa, kde se lidé bavit chtějí. Diskotéky, bary, kluby, oslavy a zábavy. Tam se naučíte nenuceně komunikovat a oslovit úplně obyčejně. Třeba hloupým „Ahoj“. Potom už nebude problém mluvit s kýmkoliv a kdekoliv. Pochopíte, že lidé dělají často nejdřív neskutečné „fóry“, i když jste pro ně zajímaví. To že se na vás holka schválně nedívá, neznamena vždy, že vás nesnáší. Nebojte se toho. Překonejte vždy tuhle první bariéru a nenechte se jen tak odradit žádnou hloupostí. Pokud se tohle naučíte, bude mít úspěch. Neříkejte si: „Co když mě odmítne?“ Berte to tak, že to nic nemusí znamenat. Je to jen její obranná reakce. Když to nezabalíte na začátku a nenecháte se zastrašit prvním zápořem, sklídíte úspěchy.